

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal 1) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

motegen de *bord* — no canta «Els Segadors» i perquè a La Unió Lliberal es fa «política anti-catalana».

Els joves de *Foc Nou* es veu que viuen a fòra o sembla que vénen de l'hort.

I ignoren que els que are fan arma contra La Unió Lliberal, dient que es van haver de separar d'aital societat perquè, pobrets!, se'ls privava de cantar «Els Segadors», són els mateixos que pel maig de l'any passat atabalaven a la gent cridant i repetint que aital prohibició era mentida. Apart de poder-ho comprovar, això, repassant les col·leccions de «La Publicidad» i «La Vanguardia» i de la premsa local, nosaltres posseim documents oficials, escrits de puny i lletra de l'allavors vicepresident de l'Orfeó I, que desmenteixen aital prohibició.

Pel demés, discutir el dictat de «Granollerí» a l'Orfeó de la Unió i regatejar-li la condició d'«Orfeó», ens sembla un xic fort dit per un jove, per helènic i castís que sigui. Perquè, si per no cantar «Els Segadors», es deixés d'ésser Orfeó, el «Català», «germà gran de tots els de Catalunya», ja fa temps que no ho fora d'Orfeó perquè va bastar que «La Veu de Catalunya» diés que «ELS SEGADORS SÓN EL CANT DE L'IMPOTÈNCIA», perquè aquest cant patriòtic fós proscrit per l'Orfeó Català i fossin expulsats del mateix un estol de joves toçuts que desentonaven, empenyats en seguir cantant-lo. «Els Segadors» és l'himne nacional... a estones.

Per això hi ha qui, amb visió ben clara de la realitat, diu, en l'últim número del Butlletí de l'Orfeó Català: «El Cant de la Senyera», l'hermós himne de l'Orfeó Català, ja és avui dia l'Himne de la Germanor dels Orfeons de Catalunya.»

Diu també *Foc Nou*: «L'Unió Lliberal, aqueixa entitat que sempre ha fet política anti-catalana...»

Si de votar contra en Lligé se'n diu fer política anti-catalana, aleshores sí que gairebé hem coincidit; puix tots sabem les *simpaties* dels joves de *Foc Nou* pel diputat de la Lliga en aquest districte.

I are esperarem assentats que se'ns detallin els fets que puguin qualificar-se de «política anti-catalana», comesos per La Unió Lliberal; perquè nosaltres no en recordem més que els següents:

La Unió Lliberal va anar, amb la seva bandera, a la manifestació de Solidaritat Catalana i a la que anys després es celebrà en prò de la Mancomunitat de Catalunya.

La Unió Lliberal assistí a l'acte de col·locar-se la primera pedra per al monument a un català tant preclar com en Pi i Margall; i de La Unió Lliberal sortí l'iniciativa d'honorar, amb el nom d'en Clavé — així mateix ben català, — al carrer més cèntric de nostra vila.

La Unió Lliberal té registrats en els seus estatuts — a en català, — el nom propi de dues seccions seves, l'*Esbart Artístic* i l'*Orfeó Granollerí*.

I a l'escola de La Unió Lliberal creiem que és a la única de primeres lletres de Granollers on s'ensenya als noiets a llegir i escriure en el nostre idioma.

Tot això, els joves de *Foc Nou* ho deuen considerar actes anticatalans. Si no, ja ho hem dit, ens hi assentem, esperant que ens aclareixin el *concepte*.

* * *

En un nou article, insert el passat diumenge amb l'epígraf «Ampliant uns conceptes», i amb les inicials F. G. al peu, s'avancen als aconeixements, fent tercerilles, i tornen a dir *bord* a l'Orfeó Granollerí I. Suposem que ho diuen en sentit figurat; perquè l'insult no és propi de joves helènic ni ben educats.

COL·LEGI DE SEGONA ENSENYANÇA

Obertura del Curs 1918-19

El dijous prop passat, a les quatre, tingué lloc l'inauguració oficial de les tasques escolars del curs 1918-19, amb assistència de les autoritats municipal, militar i eclesiàstica, que ocuparen la presidència de l'acte.

Obert aquest pel president, que ho era en P. Torras, prengué la paraula el professor del Col·legi, doctor don Pere Rumbau, qui amb paraula fàcil se dirigí als concurrents, mostrant-se satisfet de l'èxit assolit en tant sols un any d'actuació del col·legi, el que significa i prova les ànsies que'l poble sent per l'educació superior, en profit dels nois, de la població en general i per honorament de la Pàtria.

Feu ressaltar l'importància que tenen per un poble les institucions d'ensenyança, felicita a l'ajuntament pel sacrifici que fa subvencionant esplèndidament al col·legi. Per fi, dirigeix unes atinades observacions als escolars.

Immediatament el propi professor fa la repartició de les qualificacions obtingudes pels alumnes el curs passat i obsequia a la alumna Joana Coll i Milà, amb una novel·la original, per haver obtingut dita alumna un premi d'honor. (Ap·laudiments de la concurrència.)

Seguidament s'aixeca a parlar, en nom de l'Ajuntament, el conceller don Josep Còma, qui saluda al mestre i deixebles i a la distingida concurrència que assisteix a la festa i acarona l'esperança d'un major esplendor i engrandiment del col·legi per a honra de l'Ajuntament i del poble. Ensalça l'obra cultural del Col·legi i recorda amb elogi al que fou il·lustrat mestre En Antoni Espí, de bona memòria.

Historia les vicissituds per què ha passat el Col·legi, fins a l'actual empenyo de l'Ajuntament en sostenir-lo, i fa un merescut honor al mestre doctor Rumbau que ha unit el seu sacrifici al fet per la Corporació municipal.

Fa ressaltar que el Col·legi no és establert exclusivament per a les classes adinerades, donant l'Ajuntament l'exemple, becant a varis

alumnes de la classe obrera, seguint tradicional costum.

Aprofundim l'importància que té per a Granollers, metròpoli de la Comarca vallesana el Col·legi que difondeix cultura.

Recordant-se que fou en temps passats mestre del Col·legi, dirigeix magistrals recomanacions als alumnes, explicant-los-hi el què representen totes i cada una de les assignatures en els diferents camps dels coneixements humans. Els excita per a que fassin tots els esforços per a aprendre, en profit propi i honor i premi als sacrificis dels respectius pares, i per a que puguin ésser útils a la família, a la societat i a la Pàtria.

Felicita també a les noies per haver emprès el camí de la cultura i acaba donant l'enhorabona al doctor Rumbau per l'èxit dels darrers exàmens.

Una xardorosa ovació corona el magistral discurs, donant el President per obert el curs de 1918-19.

XIRINOLES

El diputat a Corts que patim ens resulta un tòtil de cap a peus.

Té la mania de la suficiència i fins perd la gana — que ja és perdre — quan en Torras, en ús d'un perfectíssim dret, gestiona la resolució d'algun assumpte per al districte.

Varen parlar-li d'una subasta a la que havia ofert enviar-hi postor i que va quedar deserta, i per a sortir del pas, va dir que no volia fer cap gestió perquè hi endevinava l'intervenció d'en Torras i no volia que fos un *curandero* el que curés al malalt, després d'haver-lo tractat un metge.

Molt bé, Demòstenes; t'alabem el gust. No cuidis cap assumpte, perquè del contrari mataràs a disgustos a en Pep i allavors t'haurem de dir *mata-sanos*; i, per a un *metge* com tu, fora un descrèdit.

© ©

En Ventosa, en el Bosc:

«Deia en Cambó, a Covadonga, que tenia fè cega en Espanya. Jo ho repeteixo. Sí, jo, com en Cambó, tinc fè en Espanya...»

I deia en Cambó, en el mateix Bosc:

...«que no sols la reforma de la organització de l'estat és compatible amb la grandesa i pervindre d'Espanya, sino que són consubstancials, doncs és impossible crear una gran Espanya, sense que totes les regions que ho desitgin siguin lliures»

Molt bé; continuem essent correligionaris, senyors Ventosa i Cambó. I ens en felicitem.

© ©

Sr. D. Juan Lligé.—Diputado.

Carai, hombre, nunca lo hubiera creído. Conocerle y recibir de V. una prueba tan grande de afecto, y enseguida...

«Hombre agradecido vale por dos?» Pues cuente conmigo, y el otro, de hoy en adelante,